

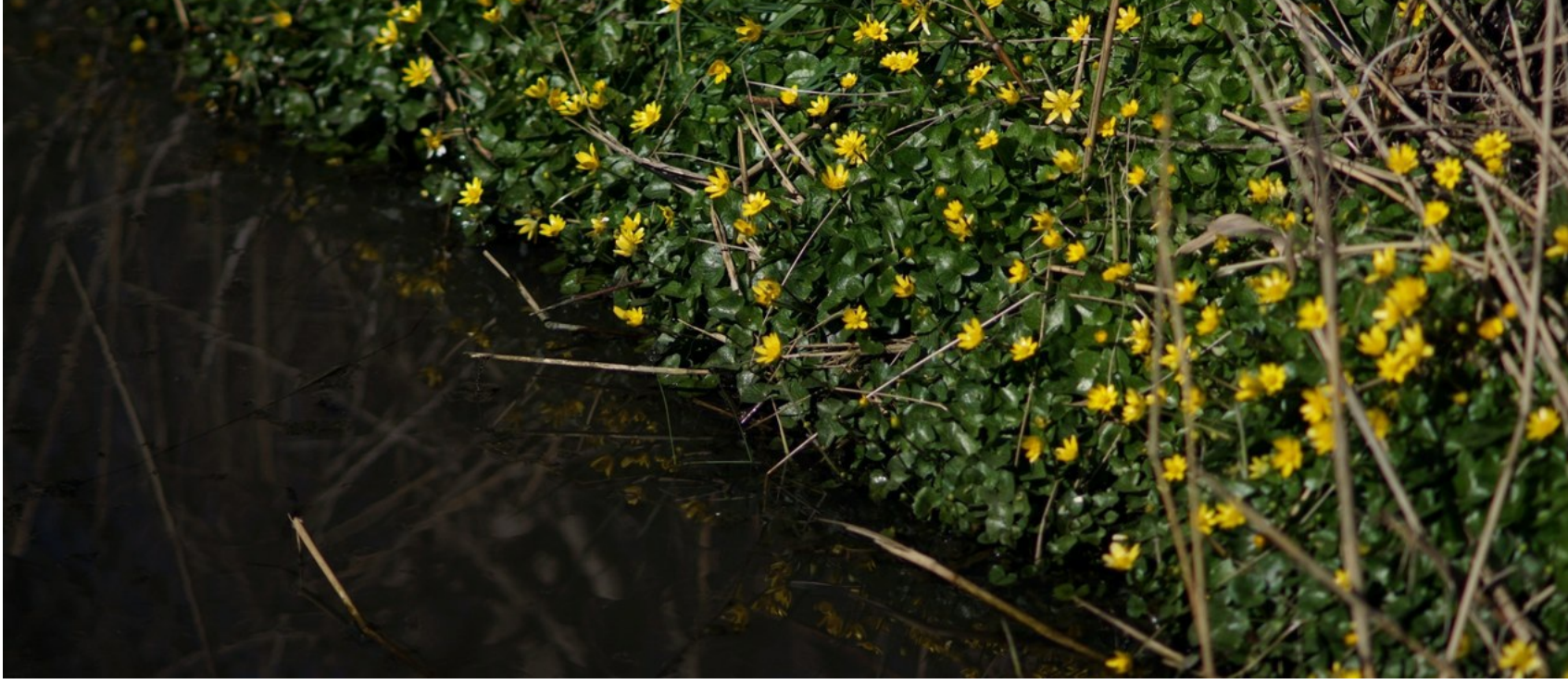
impressie 13

Hoog tijd voor een Impressie.
Het gaat zo hard allemaal, ik houd het haast niet bij.

Iedere morgen is als een blanco blad en iedere avond is het blad gevuld.
Iedere dag is als een unieke, schitterend nieuwe kraal aan een ketting.

De ene dag heeft de slootkant een mystiek regenwoudsfeertje.

Twee dagen later is het compleet ontploft.

Maar nee, niet alleen in de natuur gaat het hard. Ik doelde ook op mijn artistieke proces. Het werd hoog tijd voor een Impressie, omdat dit mij een goede gelegenheid lijkt om de boel eens te overzien en samen te vatten. Dus deze mail is precies wat mijn intentie met het versturen van Impressies ooit was: een kijkje achter de schermen.

Vergeet niet naar beneden te scrollen! Onderaan vind je een overzicht van de mooiste berichten van natuurliek.nl.

[Of ga direct naar de website](#)

Er gaan weer nieuwe grassen groeien. Toen ik deze vossenstaart zag, werd ik blij. Echt iets om naar uit te zien: verwondering over de variatie aan grassoorten en over de schoonheid van iedere spriet.

"Als God nu het gras op het veld, dat er vandaag is en morgen in het vuur geworpen wordt, zo bekleedt, zal Hij u niet veel meer kleden, kleingelovigen?" Mattheüs 6 vers 30

Op 16 februari kreeg je de vorige Impressie. Een megamail - geprint bestaat-ie maar liefst uit twaalf A4tjes. Dat was misschien, achteraf gezien, al wel een teken dat het tijd werd voor méér. Op 2 maart kreeg je het bericht over de lancering van natuurliek.nl. Gisteren publiceerde ik het veertiende bericht op de website: een luisterschilderij. Het voelt alsof mijn artistieke proces in een stroomversnelling is gekomen. Ik wijdde er op Instagram ook een berichtje aan: *"Elke dag ben ik verwonderd over 'hoe het gaat'. Ideeën die na lange tijd verwerkt worden. Nieuwe plannen die steeds vastere vormen krijgen. Reacties soms uit onverwachte hoek. En het gaat goed met mij: het is lang, lang geleden dat ik zo productief ben geweest & me zo heb kunnen focussen. Daarvoor kan ik alleen maar God danken! Alleen aan Hem de eer."*

Blanco blad = halve waarheid

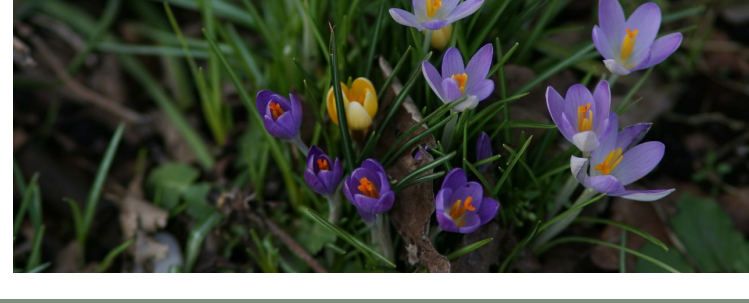
Begin ik de dag erin te bingeren? We kijken allemaal vanuit ons eigen perspectief om ons heen. Je hebben onze herinneringen en daaruit vloeien van associaties voort. Dus - inderdaad, als je het zo bekijkt kan ik het moeilijk blanco noemen. Toch... Ik bedoel misschien wat anders. Vanwege de ontwikkeling van ideeën heb ik meestal wel een plan voor de dag, maar er is vaak een moment waarop ik naar buiten ga om te struinen. En struinen gaat om ontdekken. Je weet niet wát je zult vinden, maar je weet wel dát je iets zult vinden. Het verzamelen van indrukken, beelden, ervaringen. Het verzamelen van schoonheid gaat op deze manier alleen als je niet vooringenomen bent. Daarom dus: blanco. Elke dag ligt er een wereld aan nieuwe schatten voor me open.

Column: Wat je aandacht geeft, groeit

Alleen al de titel van dit artikel. Een les die ik leerde en die de tijd doorstaat. Het is echt waar.

Dat Martijn den Hollander daarbij uit Filippenzen 4 citeert, verbaast me nog het minst. Zijn woorden vormden trouwens nogal een contrast in een magazine dat deze keer overliep van app-tips.

[Lees de column...](#)

Live meekijken met tortelduiven

Rond 26 maart worden er kleine tortelduifjes verwacht op de vensterbank van familie Vlaar.

[Klik hier voor de livestream](#)

Artikel: Gedachten bij een kindje dat bang is om alleen te zijn

Van alle artikelen die ik de afgelopen tijd las op elkdagnieuw.nl is deze me bijgebleven. Mooi om te lezen in aanloop naar Goede Vrijdag.

[Lees het artikel...](#)

Richting het afstuderen

Terwijl ik mijn artistieke onderzoek probeer te definiëren, voer ik het tegelijkertijd uit. Dus ik struin in de schepping, gebruik mijn zintuigen, leg vast en publiceer wat ik waarneem. Hoe komt het dat ik dit zo graag doe? Ik kwam erachter dat mijn manier van denken (en daarmee de manier waarop ik onderzoek) ook 'struinen' genoemd zou kunnen worden. Struinen - het vereist een rustig tempo om geen detail te missen. Als ergens de aandacht op gevestigd wordt, dan is er focus. Een route volgen mag gerust, reken er alleen wel op dat je er drie keer zo lang over doet dan op normaal tempo. Maar: je ziet veel meer.

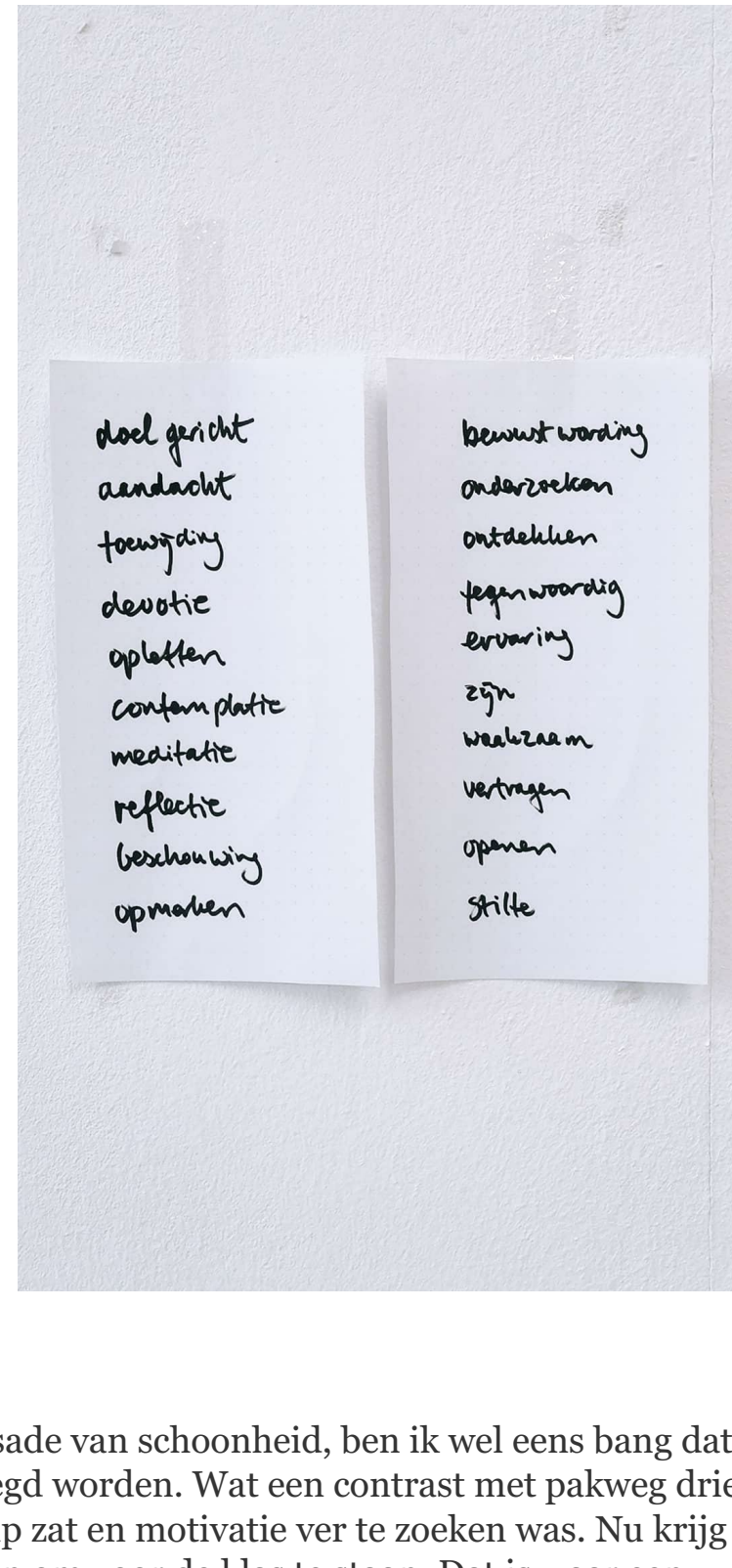
Publiceren

Mijn waarnemingen leg ik niet alleen vast in teksten en foto's, ook in podcasts en luisterschilderijen. De media die ik gebruik zullen door de tijd heen vast nog meer gaan variëren. [Natuurliek.nl](http://natuurliek.nl) is tot nu toe de plek waar ik alles wat ik vind publiceer. Als een soort vertrekpunt, waar ik steeds naar terugkeer.

In de vorige Impressie noemde ik het al. Als ik mezelf ambassadeur van schoonheid noem (niet de enige: benadruk ik nog maar eens) dan impliceert dat misschien wel een ambassade van schoonheid. Dit was een idee dat ik een tijdje liet varen, maar het is weer terug komen dobberen.

Dus - ja.

Op dit moment visualiseer ik een soort balie, een pop-up ambassade, waar bezoekers waarschijnlijk een struinboekje kunnen meenemen (een zakboekje dat o.a. kijkopdrachtjes bevat, om zelf ook te gaan ontdekken in de schepping). De achterkant van de balie is gewoon open, daar kun je een blok werpen op mijn bureau en de muur erboven, die vol hangt met publicaties. Zoals mijn werkplek op de academie momenteel ook een visualisatie is van mijn artistieke onderzoek (foto's van 4 maart):

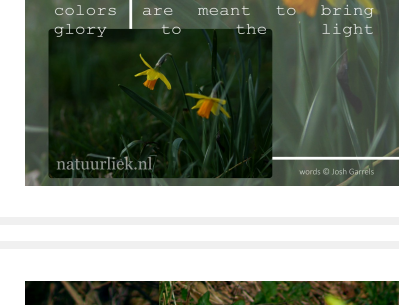
Tijd tekort

Als zich langzaam plannen vormen voor de ambassade van schoonheid, ben ik wel eens bang dat ik tijd tekort kom. En dat voelt goed, dat moet gezegd worden. Wat een contrast met pakweg drie maanden geleden, toen ik midden in mijn winterdip zat en motivatie ver te zoeken was. Nu krijg ik door alle inspiratie heen langzaam maar zeker zin om voor de klas te staan. Dat is waar een ambassadeur van schoonheid als ik ben misschien wel ten diepste voor gemaakt is.

Dus - nog even volhouden in m'n Zwolse atelier met lieve afstudeerogenoten en prikkelende afstudeerbegeleiders. Tot het zo ver is, horen jullie vast nog van mij! Als de Heere wil en wij leven.

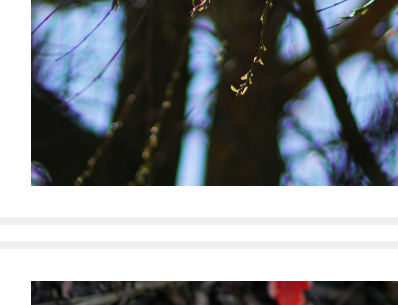
Lieve groet, Lieke

Berichten van natuurliek.nl

17 maart: Resoneren

Als iemand woorden geeft aan wat je voelt...
[Lees verder...](#)

19 maart: Bloeiende woestijn | Podcast

Twee keer kwam de foto voorbij...
[Lees verder...](#)

24 maart: Citroentje | Luisterschilderij

"'t Is alsof ze alles wat haar vlucht beschaduwet..."
[Lees verder...](#)

3 maart: Ontmoeting op het Veenweidepad

"Ik zeg altijd: kennis van de..."
[Lees verder...](#)

[Klik hier voor het archief van Impressie](#)

Deze e-mail is verzonden naar {{email}}. • Als u geen nieuwsbrief meer wilt ontvangen, kunt u zich [hier afmelden](#). • U kunt ook uw [gegevens inzien en wijzigen](#). • Voor een goede ontvangst voegt u liekeverrips@gmail.com toe aan uw adresboek.

